

ת"פ 6301/06/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6301-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
ת"פ 59054-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
ת"פ 30641-09-18 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום והסדר טיעון

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בשלושה תיקים והורשע בהתאם לכך, במסגרתו של הסדר טיעון בין הצדדים.

בת"פ 6301-06-18 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 27.11.17 בשעה 00:54, נכנס הנאשם ל"פיצוציית שלגיה". לאחר שהמוכר הסביר לנאשם כי לא יוכל למכור לו נוכח השעה המאוחרת, נטל הנאשם בקבוק "פינלנדיה" בשווי 150 ₪ ושקית קרח וברח מהחנות, מבלי לשלם עבורם.

בת"פ 59054-11-18 הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

מתואר בכתב האישום שביום 1.9.18 הזמין הנאשם מגש פיצה בחנות "פיצה ממילא", סירב לשלם, ויצא מהחנות כשהמגש בידו. עובד הפיצרייה לקח את המגש מידיו של הנאשם והנאשם יצא מהמקום, אך המשיך לעמוד בקרבת הפיצרייה ומדי פעם נכנס ויצא. עובד המקום נתן לנאשם משולש פיצה ללא תשלום. הנאשם שב ועמד בכניסה לפיצרייה ונתן מכה חזקה במרפקו לחלון החיצוני של הפיצרייה והזכוכית נשברה. שווי הנזק הוערך בסך של כ-1,000 ₪.

בת"פ 30641-09-18 שלושה אישומים על רקע קשר אשר ניהל הנאשם במשך כ-9 חודשים עם המתלוננת, פלונית, ואשר הסתיים כחודש לפני המתואר בכתב האישום.

האישום הראשון מתייחס ליום 8.9.18 בשעה 04:00, אז הגיע הנאשם לבית המתלוננת, בעט בדלת הבית ובקיר הסמוך בחזקה, תוך שהוא מאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה שהוא ימצא אותה, יהרוג אותה ויחתוך אותה.

בהמשך, בסמוך לשעה 21:00 הגיע הנאשם בשנית לבית המתלוננת, ושוב בעט בחזקה בדלת, תוך שהוא מאיים עליה בשנית בכך שאמר לה: "**חכי אני אתפוס אותך**".

כתוצאה ממעשיו, נגרם לדלת הבית ולקיר נזק.

הנאשם הורשע בגין כך בעבירות של הסגת גבול (2 עבירות), איומים (2 עבירות) והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 172, 192 ו-452 לחוק העונשין.

האישום השני מתאר כי בעקבות האירועים המפורטים באישום 1, נעצר הנאשם ושוחרר ביום 9.9.18 על ידי כב' השופט א' כהן, בתנאי שחרורו הכוללים בין היתר הרחקה מהמתלוננת וביתה למשך 90 יום, כאשר נאסר על הנאשם להתקרב למרחק של 100 מטר מביתה.

בתאריך 11.18 בשעה 05:30 הגיע הנאשם לבית המתלוננת, בעט בחזקה בדלת ואיים עליה בכך שאמר לה שיתפוס אותה ויהרוג אותה.

הנאשם הורשע בשל כך בעבירות של הסגת גבול פלילית, איומים והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיפים 447(א), 192 ו-287(ב) לחוק העונשין.

האישום השלישי, מתאר כי בעקבות המתואר לעיל, הזעיקה המתלוננת שוטרים לביתה. השוטרים ערכו סריקות באזור הבית ובסמוך לשעה 5:35 הבחין השוטר אבי סרצ'י בנאשם בחניון הסמוך לרח' ינאי בירושלים, והודיע לו על עיכובו לתחנת המשטרה.

הנאשם סרב לעיכוב והחל ללכת מהמקום. עקב כך הודיע השוטר סרצ'י לנאשם על מעצרו, אולם הנאשם סרב למעצרו והשוטר נאלץ לכבלו ולגרור אותו בכח לניידת, בסיועו של הסוטר ג'יריס.

במהלך הובלתו לניידת, קילל הנאשם את השוטר סרצ'י ואמר לו "**יא חתיכת מזדיין**".

בהמשך, עת הובא הנאשם לתחנת המשטרה לב הבירה, ועד להחלפת משמרות בשעה 07:00 בבוקר המשיך הנאשם לקלל את השוטרים במקום. בין היתר, אמר הנאשם לשוטרת אלון "**אף שלך כמו זין**", "**את נראית כמו גבר**", "**אין לך שיערות ... הפרצוף שלך כמו תחת**".

הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור לפי סעיפים 275 ו-288 לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

התסקיר מיום 27.2.19 מלמדנו כי הנאשם בן 22 שנים, רווק, עצור מזה כ-6 חודשים. טרם מעצרו התגורר עם

משפחתו בירושלים, ועבד באופן חלקי אצל חשמלאי במשך כ-3 שנים.

משפחתו מונה זוג הורים ו-5 ילדים והנאשם הוא הבן הרביעי. שירות המבחן התרשם כי ההורים מתקשים להוות דמויות סמכות מציבות גבולות ברורים לילדיהם אשר מעורבים, בעבר או בהווה, בחברה שולית ובפלילים, תוך שימוש בחומרים ממכרים.

הנאשם מסר כי סיים 11 שנות לימוד והצטיין בלימודיו וטען כי עזב את הלימודים מכיוון שנגרר אחר חבריו, ולא מתוך מצוקה כלכלית או קשיים לימודיים.

הנאשם אף ציין כי לפני 5 שנים אובחן כסובל מאפילפסיה וקיבל טיפול תרופתי, אך הפסיק את הטיפול מאחר שלטענתו אינו זקוק לכך.

הנאשם שיתף כי לפני שנה ומחצה החל לבלות עם חברים ובמהלך הבילוי החל להשתמש בסם מסוג חשיש, והחל שימוש באלכוהול באופן מופרז עד לכדי השתכרות.

בהליך המעצר ניסה שירות המבחן לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית לגמילה, אך הוא מסר כי אינו מעוניין בכך.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2014 מבית משפט לנוער, בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר כשהתוקף מזוין, ניסיון לתקיפת שוטר על ידי 3 אנשים או יותר והשתתפות והתפרעות, והוטלו עליו 3 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

הנאשם מסר כי נעצר בגין זריקת אבנים ולמרות שלא היה מעורב, הודה כדי לסיים את ההליך המשפטי.

ביחס לעבירות כאן, הנאשם לקח אחריות מילולית על מעשיו, נטה לצמצם את חלקו ותיאר את מעשיו כנסיבתיים וכהיגררות אחרי סביבתו.

ביחס לת"פ **59054-11-18**, הנאשם מסר כי ישב עם חבריו והם שתו אלכוהול. בהמשך, נשלח על ידם לקנות פיצה, עם חבר נוסף. החבר אכל את הפיצה והלך מבלי לשלם, והאחרים דרשו מהנאשם לשלם. מאחר שלא היה לו כסף, הם התקרבו אליו והוא חשש שהם רוצים לפגוע בו, ולכן התרחק ומתוך חוסר תשומת לב פגע בחלון ושבר אותו, ללא כוונה לפגוע בחלון.

בת"פ **6301-06-18** סיפר כי ישב ושתה אלכוהול עם חברים. כאשר בקבוק השתייה נגמר, הלך לקנות בקבוק אחר, ומשלא ניתן היה לרכוש אלכוהול בשל השעה, לקח את הבקבוק ויצא מבלי לשלם.

בת"פ **30641-09-18** תיאר כי הקשר עם המתלוננת היה קשר זוגי ראשון עברו, ולכן לא ידע איך להתנהג. הוא תיאר כי לאחר שנפרדו, המתלוננת ביקשה לחזור אליו, אך כאשר היה אצלה בבית, ביקשה שיעזוב. הוא תיאר כי התקשה לקבל את רצונה ועל כן היא פנתה למשטרה. הוא סיפר שהלך לביתה בניגוד לצו, לאחר שהמתלוננת הזמינה אותו ולקחה לו את המכשיר הנייד בו היו תמונות של אמו, ולכן הוא חש כעס והחל לדפוק על דלת הבית, לצעוק ולאיים עליה. הוא שלל כוונה לפגוע בה ומסר כי פעל מתוך לחץ מהתנהלותה וכעס על מעשיה ותיאר כי מקרה זה חזר על עצמו פעמיים נוספים.

בהמשך, חש שהמעצר היה לשווא, שכן הוא שהה במרחק שהותר לו, ולכן כעס והתנגד למעצר, ובהמשך קילל את

השוטרים.

בשיחה טלפונית שערך שירות המבחן עם המתלוננת, מסרה כי היא חוששת שהנאשם יפגע בה לאחר שישוחרר, אך מאחר שהיא מתגוררת כיום עם בני משפחה, הרי שהיא חשה מוגנת.

הנאשם מסר כי הוא והמתלוננת נמצאים בקשר טלפוני, ואילו המתלוננת מסרה כי הם אינם בקשר ושירות המבחן התרשם מהתנהגויות מניפולטיביות של שניהם.

שירות המבחן התרשם כי ברקע למעשי הנאשם עומדים קווי אישיות לא בשלים, סף תסכול נמוך, היעדר מערכות תמיכה משמעותיות וקושי בעמידה בגבולות המותר והאסור. עם זאת, נראה כי הוא מבין בדיעבד את הבעייתיות של מעשיו, ומבטא רצון לנהל אורח חיים ללא מעורבות שולית ופלילית.

לבסוף, לאור התרשמות שירות המבחן, הקושי לקחת אחריות על מעשיו ובהעדר הבנה ראשונית בדבר נזקקותו לתהליך טיפולי מעמיק, הומלץ להטיל על הנאשם מאסר בפועל בין כותלי בית הכלא, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה את האובססיביות אשר בה נהג הנאשם כלפי המתלוננת בתיק העיקרי, את האלימות והאיומים שהשמיע ואת העובדה שגם לאחר ששוחרר בתנאים, הפר את התנאים וחזר לביתה ואיים עליה.

ביחס לעבירות כלפי שוטרים, ב"כ המאשימה עמדה על כך שמדובר בשליחי ציבור האחראים על שמירת הסדר ואכיפת החוק ועל בית המשפט להגן עליהם מפני אלה הבוחרים לעשות דין לעצמם.

לשיטת המאשימה, באישום הראשון נע מתחם העונש ההולם בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, באישום השני- בין 10-20 חודשי מאסר בפועל, ובאישום השלישי ממאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

בכתב האישום העוסק בעבירת הגניבה, נע המתחם העונשי בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות וכך גם בעבירה של היזק לרכוש.

ב"כ המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם שולל כל נזקקות לטיפול, ולוקח אחריות מילולית בלבד על מעשיו, ובסופו של יום ממליץ שירות המבחן על מאסר בפועל של ממש.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם נפרד לכל אישום ולמקם את הנאשם ברף הבינוני-תחתון של המתחם מבלי להקל עמו והעונש צריך לשקף הרתעה אישית, שכן הנאשם חוזר פעם אחר פעם על עבירות חמורות ואינו נרתע מהרשעתו הקודמת כאשר עוד היה במסגרת בית המשפט לנוער.

לפיכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לכל המתלוננים בכל כתבי האישום.

הסנגור ביקש מנגד, שלא למצות את הדין עם הנאשם. לדבריו, הנאשם צעיר בן 22 שנים, עצור מזה 7 חודשים, וצירף את כל התיקים הפתוחים נגדו במטרה להתחיל דף חדש בחייו.

לשיטת הסנגור, ב"כ המאשימה התעלמה מהאמור בתסקיר ביחס לרקע המשפחתי והאישי של הנאשם, וההתייחסות המפורשת למה שהביא את הנאשם לבצע כל אחת מהעבירות. הנאשם חווה תסכול רב במהלך חייו בשל יחסים עכורים עם המשפחה, אך הצפי הוא לעתיד טוב יותר, שכן מאז המעצר ניכרת מעורבות רבה יותר של בני משפחתו של הנאשם אשר בכוונתם להצמידו במסלול הנכון, לאחר שחרורו.

המתואר בכתב האישום בתיק העיקרי הוא תולדה של קשר זוגי, אשר לא ימשך, ולכן לא צפויה הישנות העבירה בעתיד, מה גם שהמתלוננת שבה לבית הוריה והנאשם לא מהווה סכנה עברה.

הנאשם מודה כי עשה טעות על רקע היותו שתוי, אך הוא לא התכוון לפגוע באיש, או לגרום לנזק.

לפיכך, ביקש הסניגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, ולגזור עליו ענישה צופת פני עתיד ברף הנמוך, ולא לקבוע מתחם עונשי נפרד לכל אישום ואישום.

דין והכרעה

כל אחד משלושת כתבי האישום עומד בפני עצמו, נמצא על נקודה אחרת בציר הזמן, מתאר עבירות שונות, בזירות אחרות ומעורבים נפרדים, ועל כן אקבע לכל אחד מכתבי האישום מתחם עונש נפרד.

מתחמי הענישה ההולמים

בת"פ 6301-06-18 הנאשם הורשע בעבירה של גניבה, בה מוגן הערך החברתי של ההגנה על הקניין והצורך לכבד רכוש של אחרים.

נסיבות ביצוע העבירה, כפי שהן עולות מכתב האישום, מלמדות שלאחר שהמוכר בחנות סירב למכור לנאשם משקה אלכוהולי, נטל הנאשם בקבוק ושקית קרח מהחנות ויצא מבלי לשלם.

במקרה זה, בהתחשב בשווי המוצרים המסתכם בסך של 150 ₪ ואופי האירוע, הפגיעה היחסית בערך המוגן במהלכו, איננה גבוהה.

מתחם העונש ההולם עבירה זו, בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות דומות, **נע בין צו שירות לתועלת הציבור למאסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות.**

בת"פ 59054-11-18 הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד, אשר גם בה מוגנת זכות הקניין והצורך להגן על הרכוש מפני פגיעה בו.

נראה כי נסיבות המקרה מדגימות היטב כיצד אירוע אשר החל בניסיון ליטול מצרכים מבלי לשלם עבורם, התפתח לעבירה נוספת בעלת אופי אלים ולאחר שהנאשם סירב לשלם עבור הפיצה שהזמין, התגלגל האירוע כמתואר, כאשר בסופו של דבר היכה הנאשם במרפקו בחלון הזכוכית וגרם נזק לרכוש.

לאחר שנתתי דעתי לערך המוגן שנפגע, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות.

בת"פ 30641-09-18 שלושה אישומים, אשר כפי המתואר בחלק הכללי בכתב האישום, הרקע להם הוא מערכת יחסים בין הנאשם למתלוננת. אישומים אלה מתארים עבירות שהנאשם ביצע בתוך ימים אחדים, שראשיתם בעבירות שבוצעו נגד המתלוננת באישום הראשון והמשכן בעבירות שבוצעו על רקע מעצרו ותנאי שחרורו בעקבות זאת. מכאן שמדובר במסכת עבריינית אחת, שבין סעיפיה קשר הדוק, ולפיכך ייקבע מתחם עונש אחד ההולם את שלושת האישומים.

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול בה מוגנת זכותו של הפרט לפרטיות בביתו ולהגנה על שלומו וביתו.

בעבירות האיומים בה הורשע הנאשם מוגן הערך של הגנה על כבוד האדם, שלומו וביטחונו.

בעבירה של הפרת צו בית משפט מוגן הערך החברתי של כיבוד מערכת המשפט, צוויה והחלטותיה, זאת לצד הגנה על אלה שצויה ההגנה נועדו לשמור על ביטחונם האישי.

בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מוגן שלטון החוק, הסדר הציבורי ומלאכתם החשובה של השוטרים בשמירה על החוק והסדר.

שלומם וביטחונם של עובדי הציבור מוגן בעבירה הנוספת בה הורשע הנאשם- עבירה של העלבת עובד ציבור.

המסכת המתוארת בכתב אישום זה מלמדת כי לאחר שהנאשם והמתלוננת נפרדו, הנאשם הגיע לבית המתלוננת, בעט בדלת ביתה ואיים עליה. בכך הפר הנאשם את שלוותה של המתלוננת, פגע בפרטיותה והעמיד אותה בסכנה, כאשר איים עליה איומים קשים, לפיה יהרוג אותה ויחתוך אותה. העובדה שהאיומים היו מלווים בבעיטות על דלת ביתה וגרימת נזק לרכושה, מלמדת כי הנאשם יצר סכנה ממשית לחיי המתלוננת.

לאחר שהנאשם נעצר בעקבות זאת, שוחרר בתנאים, תוך שבית המשפט נותן בו אמון, משחרר אותו ממעצר מאחורי סורג ובריח, בתנאי שישמור על התנאים שנקבעו, ביניהם- הרחקה מהמתלוננת.

הנאשם הפר את האמון אשר נתן בו בית המשפט ברגל גסה, והגיע לבית המתלוננת בניגוד לתנאי שחרורו.

לא זו בלבד שהנאשם הפר את התנאים, הוא גם שב ואיים על המתלוננת, הפחיד אותה ואיים שיפגע בה ויהרוג אותה, כאשר גם הפעם לוו דברי האיום בבעיטות בדלת ביתה.

הפרת הצו יומיים בלבד לאחר שניתן, תוך הגעה לבית המתלוננת והשמעת איומים על חייה, מתארת באופן חד את הבוז שהנאשם רוחש לחוק ולמשפט. הנאשם ביקש להגיע אל המתלוננת, לאיים עליה ולהפחיד אותה, כשגם הצו שהוצא כלפיו בבית המשפט, לא מנע ממנו לעשות כן.

לבסוף, כאשר המתלוננת הזעיקה את המשטרה, סירב הנאשם לעיכובו ומעצרו בידי השוטר, והשוטרים נאלצו לכוול אותו ולגרור אותו בכוח לניידת. בעת מעצרו ובתחנת המשטרה, קילל הנאשם את השוטרים נמרצות, והשמיע קללות גסות, בוטות ומכוערות כלפי השוטרים והשוטרים העושים מלאכתם נאמנה, לשם הגנה על הסדר והציבור.

מכלול הנסיבות והאופן שבו השתלשלו האירועים, מעידים על סכנה ממשית שהנאשם יצר למתלוננת ולשוטרים אשר הגיעו למקום על מנת לעצור את הנאשם ממעשיו. הפרת הנאשם את הצו שניתן נגדו מעידה על חוסרו מוראו את הדין ומלמדת שלא ניתן לתת בו אמון. מכאן שהעבירות שהנאשם ביצע וחזר עליהם פעם אחר פעם, הביאו לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

בהתחשב בנסיבות אלה, בפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, **נע מתחם העונש ההולם מקרה זה בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1996, בן כ-22 שנים כיום.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בעבירות המיוחסות לו באופן המבטא נטילת אחריות ושיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

העובדה כי הנאשם צירף את שלושת התיקים כאן, מלמדת שהנאשם מבקש לסיים פרק זה של עבריונות בחייו, וגם לכך נתתי דעתי במניין השיקולים לקולא.

הנאשם אדם צעיר, בראשית דרכו בחיים, ולכן לעונש מאסר תהא השפעה קשה עליו- הן מעצם השהיה במאסר מאחורי סורג ובריח, והן בשל העיכוב שמאסרו יגרום להשתלבותו בחיי העבודה ובחיי האישיים.

נסיבות חייו של הנאשם אשר השפיעו על ביצוע העבירות, הן הידרדרותו של הנאשם, בסמוך לביצוע העבירות, לשימוש בסמים ובאלכוהול בנסיבות של חברות עם נוער שוליים. הקשר בין ההתרועעות עם נוער השוליים והשימוש באלכוהול בא לידי ביטוי בשני כתבי האישום הראשונים, אשר בהם ניכר קשר ישיר לנסיבות של בילוי חברתי המעורב בשתיית אלכוהול, כפי שמסר גם הנאשם לשירות המבחן.

נראה כי כעת הנאשם הגיע לגיל בוגר יותר ושירות המבחן מדווח כי הוא הביע רצון לנהל אורח חיים תקין ללא מעורבות נוספת בפלילים וקיים סיכוי שעם התבגרותו, יבין הנאשם את ההשפעה ההרסנית שיש לחברה שולית ולשימוש בחומרים ממכרים על מעשיו והתנהגותו.

עם זאת, למרבה הצער, הנאשם לא השכיל לקבל את המלצת שירות המבחן להשתלב בתהליך טיפולי - שיקומי, אשר ירחיק אותו מן הגורמים אשר הביאו לביצוע העבירות, כך שמסלול השיקום חסום בפניו כעת.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירה של ניסיון תקיפה שוטר, בה הורשע בבית המשפט לנוער, ובגינה הוטלו עליו 3 חודשי מאסר. מדובר בהרשעה אחת משנת 2014, כך שעל אף שהדבר עומד לחובתו, מדובר בהרשעה שעבירה שבוצעה לפני למעלה מ-5 שנים, ובין אותה הרשעה לעבירות כאן, חלפה תקופה של כ-3 שנים ויותר.

מכאן, נדמה כי מקומו של הנאשם הוא בחלקם **המרכזי** של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל, ומכאן ייגזר עונשו, אך בטרם ייעשה כן יש להביע צער על כי נאשם זה לא בחר בדרכו של השיקום על אף שזו הוצעה לו.

כך או כך, ולנוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עשרה (10) חודשי מאסר לריצוי בפועל וזאת בניכוי ימי מעצרו.
2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה.
3. קנס בסך 1,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.5.19.
4. מוצגים, ככל שישנם, יחולטו או יושמדו - וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.